

פרשת שלח-לך

ההתחלה התמידית

תלמיד אחד שאל את רבו, הצדיק מברדיצ'ב: בגמרא נאמר: "במקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד". ובכן, מי שאין בו דופי מנעוריו, האם נופל הוא מזה שהרבה לעבור עבירות ולחטוא לאלוהים ולא יגיע למדרגתו?"

"מי שמתגלים לו בכל יום", השיב הצדיק, "אורות חדשים שאתמול עדיין לא ידע אותם, חייב הוא, אם רצונו לעבוד באמת, לפסול את עבודתו הפגומה של אתמול ולחזור בתשובה ולהתחיל מבראשית.

ואילו זה שאין בו דופי, המדמה בליבו שעבודתו מתוקנת ושלמה והוא מתמיד בה, אינו קולט את האור, והריהו נמצא מאחורי זה שחוזר בתשובה תמיד".

אור הגנוז, מרטן בובר

שעור פרשת שבוע: גילי זיוון

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.37	זמן תפילין /טלית	19.28	הדלקת נרות
9.09	סוף זמן ק"ש	19.35	מנחה א' 14.00 ב' 19.35
19.48-19.49	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.09	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	20.26	צאת השבת

ש ב ת
ש ל ו מ

פרשת נח

פרשת שלח לך עוסקת בעיקרה בחטא המרגלים. חטא המרגלים התרחש עפ"י המסורת בתשעה באב, והמדרש מוסיף שבעקבות אותה בכיה לחינם נגזרה על ישראל בכיה לדורות. לכאורה מדרש זה מצביע על אקט של ענישה מצידו של הקב"ה כלפי ישראל. אבל עיון בדברי המהר"ל מביא הסתכלות אחרת על המדרש. ראשית מדגיש המהר"ל את ההבדל שבין יציאת מצרים לבין הכניסה לארץ, כלומר, באלפיים שנות הגלות האחרונה כשישראל השתמשו במושג גאולה הייתה הכוונה לרוב יציאה מהגלות וכניסה לארץ. לא כן ביציאת מצרים, יציאה זו יש לה מעמד בפני עצמו, זהו אירוע מכונן בזהותנו הלאומית ואינו קשור בהכרח ליעד שאליו היינו מיועדים (הארץ המובטחת). בסיטואציה הנוכחית המופיעה בפרשה, עומד העם לאחר שכבר הוציאו ה' ממצרים ועוד בטרם נכנס אל הארץ שהייתה מיועדת לשמש מקומינו הטבעי, אך באמצע הדרך מתרחשת פרשת המרגלים אשר הוציאו דיבה על הארץ והביעו חוסר רצון מוחלט וברור להגיע אליה. הרמב"ן מציין שאותם מרגלים הלכו בתוך המחנה ודיברו דיבה עוד לפני המעמד שבו הם מתייצבים לפני משה, אהרון וכל העדה. בשפה המודרנית - הם גייסו את דעת הקהל. כשהתקומם מולם כלב בן יפונה, דעת הקהל כבר הייתה מגוייסת נגד הרוח אותה הוא ייצג. לדברי המהר"ל, אותה בכיה ומאיסה משמעותה שאין הארץ לגמרי שלהם, ולכן אין מדובר באקט של ענישה כי אם מעשה ותוצאה. לדבריו, אם אכן היו ישראל משתוקקים לארץ מתוך שזהו מקומם הטבעי, היינו חיים על אדמה זו לנצח ולא הייתה גלות כלל. ראוי לציין שמדבריו של כלב נראה שהסתכלותו הבסיסית היא שונה, "ויאמר: עלה נעלה וירשנו אותה כי כי יכול נוכל לה" הוא איננו חולק על האתגר הביטחוני המאיים, אלא מאמין באפשרות להתמודד עם אתגר זה, הוא מדבר על ירושה כדבר ששייך לאבות ועובר לבנים באופן טבעי. נראה שאותה תופעה חוזרת במהלך הדורות: העולים לארץ ישראל בעליות הראשונות היו אלה שמוכנים היו להתמודד עם קשיים שונים פה בארץ מתוך תחושת שייכות למקום ובזכותם, בזכות אותה רוח אחרת!.... בזכות אלה אנחנו כאן.

שייקו רוצי

נר זכרון:

- יא' בסיון – יום השנה לפטירתה של אמא פרידה אייזנשטט ז"ל (תשמ"ו)
- יב' בסיון – יום השנה לפטירתו של חברנו יעקב גיטמן ז"ל (תשכ"ו)
- יג' בסיון – יום השנה לפטירתה של גיזלה (אמא קסט) ז"ל
- יד' בסיון – יום השנה לפטירתו של בנו רז גולן ז"ל (תשמ"ט)

זה היה השמוע

ביום חמישי שעבר התקיים כנס "כל כבודם" בארגונו של הקבה"ד. הכנס יועד הפעם לגברים ונשים כאחד, מתוך מטרה לדון בנושא כבוד ושיוויון בין המינים בקבה"ד, ולחזק את רעיון החברה המעורבת לכתחילה. בכנס הוצעו מגוון סדנאות שעסקו בין השאר בחייו של זוג שיוויוני, במקומן של נשים בקבלת התורה, במקומם של נשים וגברים סביב שולחן השבת ועוד. בהמשך הכנס התקיים גם סיור מעניין לימין-אורד ושיחה עם בני פישר, מנהל הכפר, שדיבר, בין היתר, על הצורך הגדול במדריכים נוספים לכפר לשנה הבאה. עוד בכנס הוקרן סרט חדש מבית "מעלה" אודות המורכבות בחייה של בת אולפנה בין ההליכה בתלם לבין בדיקת גבולות, ולאחריו דיון. הכנס היה מעניין ומגוון, (גם נציגות מסעד ייצגו אותנו בכבוד בין הדוברים והמנחים) והתאפיין באומץ לדון בשאלות רגישות ולחדד את עמדת הקבה"ד בעניין חברה מעורבת. לסיום חולקה גם חוברת שכתב הרב יובל שרלו בעניין חברה מעורבת בהוצאת נאמני תורה ועבודה והקבה"ד.

בשבת יצא ענף המזון לשבת גיבוש בירושלים, ועל כך תוכלו לקרוא ברשימתו של אבי הלפרין בהמשך העלון.

ביום שלישי התקיימה הרצאה בנושא רווחת הקשיש בתנועה הקיבוצית. המרצה אורית גלאור עסקה בפן הפורמלי, והסבירה מה אפשר ומה אי-אפשר לקבל מהמדינה עבור רווחת הקשיש. עוד הדגישה כי הגישה המקובלת היום בתחום זה היא להשאיר את האדם בבית ובקהילה, ולספק לו כמובן את התנאים המתאימים, ולא להוציא אותו למרכז סיעודי. הבתים הסיעודיים בקיבוצים הופכים למרכזי יום, עם אפשרות למגורים רק במקרים מיוחדים, ולא כנורמה. בדבריה שיבחה המרצה את בית-שקמה ואת המנהלת יונה, וציינה אותו כבית ייחודי, המשתדל ללכת לקראת כל אחד מהקשישים בדרך המתאימה לו.

ביום רביעי פתחנו את עונת מסיבות הסיום בהצגת הסיום של כתיב ט'. ההצגה, שנכתבה ובווימה ע"י אסתר מרכוס מעלומים, עסקה בהתמודדות התלמידים עם לקיחת אחריות בהזדמנויות שונות במהלך השנה והביאה בפני ההורים קצת מהנעשה בכיתה. התלמידים שיחקו בטבעיות ובפתיחות ופרגנו למוריהם. ניכר היה הקשר האישי והטוב בין התלמידים למחנכת תמר אייל. יישר כח לילדים המקסימים ולצוות החינוכי שוודאי עמל רבות לקראת ערב זה, ועומל בעבודה החינוכית יום-יום. בהמשך העלון – דבריה של תמר.

נשות החוג הוותיקות בחוג "התעמלות בונה עצם" נפרדו השבוע משולה פריימן מעלומים, לאחר 18 שנה (!) בהן הנחתה את החוג. תודה רבה לשולה מהמתעמלות המרוצות!

"החרם על הקוטג'" תפס תאוצה ואנחנו שומעים וקוראים על היוזמה הברוכה שעברה דרך הפייסבוק, שיתכן שגם תצליח להוריד את המחירים השערורייתיים של מוצרי החלב. פנינו למנהלת הכלבו שלנו כדי לראות מה קורה אצלנו.

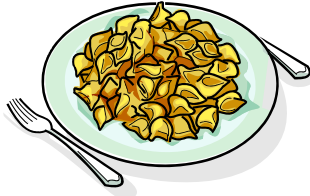
ואומרת נוגה: " רואים שאנשים חושבים פעמיים אם לקנות קוטג', הם עומדים מול המדף ומדברים ביניהם ולא כולם קונים. גם המטפלות בבתי הילדים מאד מתלבטות אם לקנות את הקוטג' וישנן כאלה שהחליטו לא לעשות זאת. למרות זאת, כשמתקרבת שבת קונים כרגיל, כאן אין ירידה בקניית הקוטג'".

ומה עם תוצרת החלב שלנו?

"אכן, תוצרת החלב שלנו קצת יותר זולה, אך לצערנו, ברגע שיש עליית מחירים במוצרי החלב של החברות בחוץ, יש גם העלאת מחירים במחלבה שלנו".

אגב, קוטג' בסעד זול יותר: בעוד שבחוץ מחירו של קוטג' 8 שקלים, בסעד המחיר לקוטג' תנובה הוא 6.40 ₪. מחיר קוטג' סעד – 5.01 ₪ ללקוחות סעד, ו- 5.60 ₪ ללקוחות חיצוניים.

אנו עוקבים בעניין אחר החרם על הקוטג' ומקווים שהשפעתו תחלחל גם לראשם של הגדולים והמחליטים.

סוף-שבוע לפני האילון הירושלמי

אחת לשנתיים יוצאים כל עובדי ענף המזון על ארבע שלוחותיו (מחלבה, כלבו, קייטרינג ומטבח-חדר אוכל) לשבת גיבוש וכיף, והשנה יצאנו לירושלים.

ביום שישי סיירנו בליווי מדריכה מקצוענית באזור הנחלאות הרבות הנמצאות בסמוך לשוק מחנה יהודה. למדנו להכיר את אופי הנחלאות השונות, את האוכלוסייה החיה בהן, את היסטוריית ההתהוות של כל נחלה ונחלה, נפגשנו עם אנשי השכונה, מעניינים, נחמדים ונחמדים פחות. לסיום קינחנו בשוק מחנה יהודה - מריחים את ריחות השוק וטועמים את תוצרתו.

את השבת פתחנו בתפילת קבלת שבת ובסעודה כיד המלך, כולל דברי תורה מפי חיים הרצל על סוגי ירקות שונות הקיימים בפרשה, ולמדנו שיש מחלוקות וחוסר בהירות לגבי סוגי המלפפונים הקיימים היום בשוק. (אגב מי שרוצה לדעת למה תולים בצל בסוכה, שישאל את חיים).

המדריך הצמוד שהיה איתנו לאורך כל השבת – בחור בשם קובי הורוביץ, זיכה אותנו בחוויה מיוחדת כשלקח אותנו בבוקר יום השבת דרך תצפית מרהיבה על אזור העיר העתיקה מזווית שונה, אל בית הכנסת של לוחמי תש"ח הנמצא ברובע המוסלמי. תפילה מהירה (כך נהוג שם), קידוש, שירה וסיפורים של שני לוחמי תש"ח סיימו את תפילת השבת. חזרנו למלון דרך חניות המאוכלסות ברוכלים בני דודינו היושבים בתוך מבנים שהיו שייכים ליהודים, זאת רואים בברור על-פי סימני המזוזה ששרדה על דופן ימין של הכניסה למבנה.

את ארוחת הצהרים הטובה אכלנו בשעה הדומה לשעת הצהריים בסעד, וגם ארוחה זו לוותה בדברי תורה, מפי אלי קראוס, ואף הוא שוחח על נושא הירקות והפירות שבפרשה.

לאחר מנוחת צהריים טובה, יצאנו לסיור נוסף ברחוב הנביאים, תחת הכותרת "הרפואה ברחוב הנביאים", זכינו לראות ולשמע על מקומות רבים הקשורים לתחום הרפואה הפזורים ברחוב זה, כמו למשל: דר' טיכו, בית החולים האיטלקי, דר' קגן – רופאת ילדים ועוד ... אף "זכינו" לראות בצורה חיה, מהי הפגנת חרדים הכואבים את חילול השבת, אך אינם כואבים את חילול כבוד האדם.

חזרנו לסעודה שלישית במלון, כהרגלנו הוספנו דברי תורה, הפעם מפי אבי, על נושא סמיכות הפרשות "נשא" ו"בהעלותך" ולמדנו שאהרון הכהן לא נכשל בעבירת הקנאה כמו שכתוב בפרקי אבות, אלא שקנאתו של אהרון הייתה בהיבט החיובי כדברי הלל הזקן, קנאה מתוך אהבת שלום, רדיפת שלום ואהבת הבריות. בדברי תורה אלו רצינו לשדר לעובדי הענף את דרך הפעולה של הנהלת הענף ומכאן, להצביע על כוחו וחוסנו של ענף המזון. בסעודה זו הענקנו, כעבר, תעודות "עובד מצטיין" לשני עובדי הענף:

ליוסי נפוסי – שף המטבח

לנוגה אבן צור - מנהלת הכלבו

אירית הציגה את שיקולי הבחירה, שבהחלט לא הייתה קלה, כי באמת יש לנו בענף עובדים מצטיינים רבים. בעזרת האל נמצא את הזמן בשנים הבאות להעניק תעודה זו אף לעובדים נוספים.

אף מרחב הגילים של עובדי הענף שהיו בשבת זו, הרחיב את הלב. יש בינינו מבוגרים בני שמונים ומעלה, וישנם צעירים בגילאי העשרים ומעלה שבעזרת האל, יהוו את העתודה העתידית של ענף המזון על כל שלוחותיו.

הייתה שבת נפלאה – **בשמ אובדי ענף האילון אבי הפס"ן**

מסיבת סיום כיתה ט' – דגרי האחנכת תאר אייל

הערב אתם חוגגים סיום תשע שנות לימוד וחינוך בבית ספרינו, זהו ללא ספק פרק ארוך ומשמעותי בחיכם. דרכנו המשותפת בבי"ס החלה לפני כשנתיים, עת עלייתם ללמוד בכיתה ח'. במהלך תקופה זו התמודדנו יחד עם חוויות חברתיות, אתגרים לימודיים והתפתחות אישית של כל אחד ואחת מכם. כשחשבתם לקראת הערב, מהי הנקודה אותה ארצה לחדד בדברי הפרידה שלי, הגעתי שוב לנושא האחריות, אמנם כבר שמעתם על כך ממני רבות ("חפרתי" כמו שאתם אומרים), אך כיוון שהנושא כל כך שייך למחזה אותו אתם מעלים אני רוצה להקדיש את ברכתי אליכם לעניין הבחירה והאחריות.

במהלך המחצית האחרונה קראנו ולמדנו יחד בכיתה את הספר 'אחי, אחי' אותו כתבה רעיה הרניק, אמו של גוני, שנהרג בלחימה במוצב הבופור. הספר מתאר את התמודדותן של שתי משפחות, אחת מקיבוץ דתי והשנייה מתגוררת בעיר ואינה דתית - עם השכול.

במהלך הלימוד העמקנו בבחינת דרכי התמודדותם של בני המשפחות ובעיקר האחים השכולים, וראינו שכל אחד מהם בוחר כיצד להתמודד עם המציאות הקשה שנכפתה עליו מהרגע שכן משפחתו הקרוב נהרג. לכבוד סיום הספר נפגשנו עם אחות שכולה ששיתפה אותנו בסיפורה האישי ושוחחה איתכם על הקלות שבה יכול אדם להישאב למקום נטול כוחות, ועל השתדלותה הלא פשוטה לאסוף את כוחותיה כדי להמשיך לחיות בשמחה למרות האובדן הנורא.

לפני כחודש שמענו את אהרון נמוך הקומה שחוה עלבונות קשים במהלך שנותיו בבית הספר בשל היותו בעל שוני פיסי איתו נולד. ישבנו מול אהרון מרותקים ונפעמים אל מול בחירתו להעצים את כישרונותיו וכך להתגבר על מוגבלותו הפיסית ולצמוח יחד איתה.

בכל המפגשים האלו ראינו שלפעמים ניתנים לנו נתוני חיים לא פשוטים, שלא בחרנו בהם, אך בסופו של דבר תמיד הבחירה היא בידי האדם כיצד להתמודד עם הנתונים של חייו.

במהלך כל השנה דיברנו על הבחירה לקחת אחריות. נדרשתם להוביל פרויקטים גדולים וחד פעמיים כמו טיול הגיחה, ראש חדש אדר, התנדבויות ומסיבת הסיום, ונדרשתם גם להתמדה ולעקביות במטלות הלימוד השגרתיות והיום יומיות- הגעה בזמן, הכנת עבודות, הכנה לקראת מבחנים וכד'. כשבחרתם לקחת אחריות ראיתי כיצד כל אחד ואחת מכם תורם מכישרונו ומשתדל לתת מעצמו את מה שהוא יכול, וכך עמדתם במשימה. פעמים רבות דיברנו על כך שכשתופסים אחריות במקום לזרוק אותה הדברים נעשים על הצד הטוב ביותר.

הרמב"ם בהלכות תשובה פוסק כי "רשות לכל אדם נתונה: אם רצה להטות עצמו לדרך טובה ולהיות צדיק - הרשות בידו, ואם רצה להטות עצמו לדרך רעה ולהיות רשע - הרשות בידו.. ואין מי שיעכב בידו מלעשות הטוב או הרע."

הרמב"ם אומר לנו כי הבחירה החופשית מטילה על האדם אחריות מלאה על מעשיו. לכל אדם נתונה הרשות לאיזו דרך להטות את עצמו, וכל דבר שיחפוץ האדם לעשות במעשיו- עושה!

עם סיומן של שנתיים משותפות אני מאחלת לכם שבהמשך הדרך תאמינו בכוחכם, תרגישו אחראים למעשיכם והכי חשוב- שתמיד תבחרו בטוב. יהי רצון שתצליח דרככם באשר תלכו.

116 תהלוכה, ופסח הצפון: תהלוכה האורן

לידיעת כל אוכלוסית סעד, ובפרט לחובבי בריכת השחיה -

תהלוכה האורן הינו עש (פרפר לילה), וכמו הפרפראים האחרים, גם לו ארבעה שלבים במחזור החיים. שלב הזחל הוא הגורם לנו לתת תשומת לב מיוחדת לתהלוכה. זחליו מצוידים בצברי שערות קצרות דקות וזעירות הנושרות בקלות מגופם. שערות אלו מכילות חומר צורב ובבואו במגע עם עורו של האדם, עיניו או קנה הנשימה הן גורמות לדלקת. לרוב הגירוי קל בלבד, אך יש גם מי שרגישים ואלרגיים, אצלם יכולה להופיע פריחה מלווה בנפיחות ובחום. התחלואה חולפת לאחר זמן מה מבלי להשאיר סימן.

ובכל זאת ממש לא נעים. הנפגעים העיקריים בדרך כלל הם הילדים, וכל כך למה? השערות הצורבות מצויות על הקרקע ו/או קרוב לפני השטח שמתחת לעצי האורן הנגועים. ילדים המשחקים מתחת לעצים ו/או חופרים באדמה ו/או מגרפים את עלי האורן, עלולים להיפגע ולחוש בגירוי, ממש כפי שקרה לילדי אי-ה' במחנך שהתקיים בתחום הבריכה בשנה שעברה.

מדוע דווקא עכשיו? בכדי להשיב על שאלה זו נזדקק לסקירה היסטורית קצרה. תהלוכה האורן מצוי בסעד כבר שנים רבות. גנני הנוי נהגו מדי שנה בשנה, בעונה המתאימה, להזריק אל תוך גזע עץ האורן חומר מיוחד הפוגע בזחלים. החומר נדד בצינורות ההולכה של העץ אל מחטי האורן - מחטים אלו הם מזונם של הזחלים. כך הצלחנו להשמיד את רוב האוכלוסיה (קשה מאוד להדבירם לחלוטין), ונוצר מעין דו קיום מיוחד: אנחנו דואגים שאוכלוסית הזחלים לא תרבה ותפרוץ והזחלים לא מזיקים לנו.

שלווה מדומה זו הופרה לפני כשלוש שנים, כאשר רשויות השלטון והחוק הוציאו תקנה האוסרת שימוש באותו חומר שפגע בזחלים. בנימוק שחומר זה מסוכן גם לבני האדם (מה שנכון נכון). בעקבות איסור גורף זה ובהעדר חומר חילופי וטיפול מונע, גדלה מאוד אוכלוסית התהלוכה, וכתוצאה מכך נגרם לנו נזק מיותר. ומה הלאה? לאחרונה התבשרנו כי קיים חומר חדש שניתן להזריקו לגזע העץ, הטיפול ניתן בחורף בעת שהזחלים פעילים בצמרות העצים (עד שהם יורדים בתהלוכה מרשימה, ראש לצד זנב, מצמרת העץ ולאורך הגזע עד לאדמה שם הם הופכים לגלמים, בסתיו מגיחים העשים הבוגרים והנקבות מטילות את ביציהן על צמרות עצי האורן. אגב, יש גם מינים של אורן שאינם נפגעים).

לצד הבשורה הטובה של התמודדות מחודשת עם אוכלוסית התהלוכה, אנחנו צריכים להיות מודעים לכך שהפתרון אינו מידי. אותן שערות זעירות שגורמות לגירוי העור פעילות ומזיקות גם מספר שנים לאחר שנשרו מגופו של הזחל.

אנא הישמרו: רצוי מאוד לא להיכנס אל חורשת האורנים שבתחום הבריכה. יש להימנע מחפירה באדמה ומהזזה מיותרת של "שטיח" מחטי האורן.

מתקווה לפגישות טובות - אשה פירסט, פסח 113 הנוי

לערבה ומשה בן-עמי

ולכל המשפחה

מזל טוב וברכות חמות

לבר-המצווה של הנכד אפק

בנם של ענבל וארנון חג'בי

לחדווה ויהודה אל-עמי

ולכל המשפחה

מזל טוב מקרב לב

לנישואי הנכדה אביטל עב"ל יונתן

בתם של אודי ז"ל ואיתי ליכט

לעידיית ונחום לנדאו

ולכל חמולת לנדאו

מזל-טוב כפול ומכופל

לחגיגה של בנות המצווה

גליה ותהילה

להורים רחלינק'ה ובני גינזברג

לסבתא ציפורה גינזברג

לגאולה וליפא אהרוני- ולכל המשפחה

מזל טוב וברכות לבביות

לחתונתם של חנוך ורותם

אורגניזם קמפ

סיפן - לאחר מספר רבעונים שהציגו מגמה של שיפור, מפעל סיפן נמצא שוב בתקופה קשה. שנת 2010 הסתיימה בהפסד בדוחות המאוחדים (המפעלים בישראל ובארה"ב). גם רבעון ראשון של 2011 הסתיים בהפסד. המאמצים להרמת המחירים מצליחים רק בחלקם ולא אצל כל הלקוחות. גם בפעילות המפעל בארה"ב, שכבר לאורך תקופה ארוכה נראה כי עלה על פסי צמיחה ויציאה מהמשבר, הופיעו "חריקות", נקווה כי רק זמניות. מסגרות האשראי הנוכחיות שהבנקים מספקים לחברה אינן מחודשות על ידם, וכך קשה ביותר ניהול תזרים המזומנים הלחץ מאוד (בלשון המעטה). כתוצאה מכך, נדרשו הבעלים לפני כחודשיים להגדיל את היקף הלוואותיהם לחברה בעוד שני מליון שח' (חלקה של סעד 1.0 מש"ח) וזאת לאחר תקופה ארוכה יחסית (כמעט שנתיים) שלא עשינו זאת. וכאילו כל זה לא מספיק, אנו נמצאים בתקופת משבר מאוד לא פשוט עם הלקוח הגדול ביותר שלנו.

על שולחן ההנהלה והדירקטוריון מונחות תוכניות פעולה לביצוע טיפול במצב. גם אנחנו, קיבוץ סעד, כבעלים הגדול (מעל 50%) נדרש לפעולה. נייר עבודה לטיפול רחב יותר בנושא, מונח על שולחן הנהלת המשק, ויובא בקרוב מאוד לדיונים והחלטות גם באסיפת החברים. נקווה כי נצליח במעשנו ונצא לתקופות טובות יותר.

גזר - נכנסנו ליישורת האחרונה של העונה – שלושה שבועות/חודש. לפנינו כ - 700 ד' גזר בשל ומוכן להוצאה וזה אומר כי לפנינו מעל 7,500 טון גזר סוג א' לארוז. הגזר יפה והיבול טוב. הצוותים עובדים במלוא התפוקה. שני קומביינים עוסקים בהוצאת הגזר במשמרות ארוכות, ושני מערכי מיון מטפלים בתוצרת בשלוש משמרות ביממה, ממינים, אורזים ומשלחים – מכון סעד וזה של יח"מ (חבל מעון), 100 גונדולות כ - 500 טון ביום, מעולם לא עבדנו בקצב כזה. הצוותים בגד"ש ובמכון נמתחים כמעט עד קצה גבול היכולת. מרוץ נגד הזמן – להספיק ולהוציא את חלקות הגזר בטרם ייסגר חלון זמן השיווק לחו"ל – השוק שמושך את עיקר התוצרת, וכן למלא את בתי הקירור בגזר שיסופק לשוק המקומי במהלך חודשי הקיץ (מחודש יולי עד אמצע נובמבר).

המשווקים שלנו בחו"ל טוענים כי לקראת סוף שבוע ראשון של יולי, אולי, אולי עוד שבוע, יגיע לשווקים גזר ממקורות נוספים בעולם, ואז הביקוש לגזר ישראלי יורד לחלוטין, בעיקר בשל מחירים נמוכים שאינם כלכליים לנו. השוק הרוסי "שמושך" עכשיו כמעט כול כמות שאפשרי לספק לו, משלם כבר היום מחיר נמוך ביותר. עדיין אף אחד (לא רק אצלנו, אצל כול יצואני הגזר בארץ) לא מצא הסבר הגיוני/כלכלי "לתופעה הרוסית" - שוק בעל ביקושים גבוהים מאוד, שוק ללא עודפים, ולעיתים הביקוש גבוה מההיצע, והמחיר לא מצליח להתייצב על רמה הוגנת.

ואם על מכון הגזר עסקינן, אי אפשר שלא לציין את התלונות הרבות מאוד שאנו חוזרים ומקבלים מאז הפעלנו את המכון שלוש משמרות ביממה, מדיירי שכונת שקד בעיקר על מטרדי רעש, לאורך שעות היום, ובעיקר בשעות הלילה.

על אף הפעולות שנקטנו והדמים הלא מעטים שהשקענו להשגת פתרונות למטרד זה, נדרשת מאיתנו עדיין עבודה רבה בכדי לשפר את המצב ולאפשר איכות חיים גבוהה יותר לתושבים ולחברים. לא נוכל שלא להקצות מקורות כספיים רבים באופן משמעותי יותר מאשר השקענו עד כה (כ - 250 אש"ח) ולייצר הגנות אקוסטיות שייתנו מענה הולם וראוי. אנו חידשנו את הטיפול בנושא באמצעות משרד מקצועי בתחום (המשרד הקודם שאיתו עבדנו קיבל פרויקטים גדולים אחרים והודיע לנו הפסקת עבודה איתנו). אני מאמין ומקווה כי נוכל לזה.

גד"ש - שוק תפוזי בארץ ניצב כיום בלבן של משבר גדול. הדרישה לתוצרת בשוקי היצוא נפלה, התמוטטה. כמויות גדולות מאוכסנות בבתי קירור בשוקי היעד ללא יכולת למכרן. עודפים רבים יותר נמצאים בבתי קירור בארץ. המחיר בשפל נוראי.

אנחנו כידוע מגדלים בעיקר בתאריכים מוקדמים. האסיף והשיווק שלנו לשוק הסתיים בעיקרו זה מכבר, כך שאנו מקווים כי נפגע ממשבר זה (העונה) רק בשוליים – נקווה לטוב. כמו כן סיימנו את הוצאת יבול תפוזי המיועדים לזרעים. אנו לקראת הוצאת אחרונות בחלקות של תפוזי המיועדות לתעשייה (מחיר מוסכם וקבוע מראש). בסיכום ראשוני בלבד, נראה כי היבולים והפדיון היו בסדר גמור.

קציר החיטה מתקדם יפה. העבודה בחלקות בברור חיל לקראת סיום. יהודה ניר מדווח כי רמת היבול ואיכותו בסדר גמור (פלוס) וכיום גם המחיר גבוה. נתפלל ונקווה שימשיך כך ונזכה לעונת חיטה טובה. בחקלאות האינטנסיבית של היום, עונה נוגעת בעונה, עונה רודפת עונה וכמעט אין אפשרות "לנשום" ביניהן. אך בכול זאת, לקראת סיום העונה החקלאית הנוכחית, עוסק כבר הצוות בהכנות לעונה הבאה: קליטה והכנסה לעיבוד יסודי של חלקות המטע שנעקרו מהן עצי השקד, טיפול והחלפה של מערכות מים תת קרקעיות ישנות ביותר "שנוהגות" להתפוצץ תמיד ודווקא בשיא עונת ההשקיה ולגרום לנזקים ולבזבז מים, החזרה לכשירות של ציוד השקיה עילי, הסדרת דרכים וניקוזים בעיקר סביב עבודות תוואי הרכבת במזרח המשבצת שלנו, הכנסה לעבודה של כלים חדשים, וכן קליטה והכשרה של אנשי צוות חדשים.

בת תפוז, חלופ

ונשמרתם לנפשותיכם...

בחודשיי האביב אין לאסוף וללקט אימונים!

(ובכף, כרי השדה מואן צ"י חומרי הדברה צד ליוט הקטיף).

צוות כרדס/מטא.

הנכם מוזמנים לאירוע שבוע הספר

ביום א' י"ז סיון 19/6

בשעה 17.00-19.00

בדשא הסמוך לספריית הילדים.

בתוכנית:

הצגת ילדים קצרה בתוך הספרייה.

שוק ספרים יד שנייה, בו תוכלו לקבל ספר במתנה,

מכירת ספרים במחיר מוזל,

פינות יצירה בחוץ ובתוך הספרייה

ולסיום שעת סיפור.

בואו בשמחה.

להתראות.

